

snitlig vistnok er mindst 3 Tdr. Land, i Jylland noget mere. De faa dernæst en fast Pengeløn, der paa Øerne som oftest er enten 44 eller 68 Kr., i Jylland noget mere, Brændselsdeputat og Adgang til Græsbenyttelse i Henhold til § 8, en Ret, som jeg tror, de ville sætte Pris paa, og som ganske sikkert vil være af ikke ringe Værdi. Endelig faa de nogen Hjælp i Sygdomstilfælde, og ved Afgang fra Tjenesten en lille aarlig Understøttelse. Jeg tror, at man dog maa tage noget Hensyn til dette Vederlag, naar der tales om deres Stilling. Endvidere have de Adgang til Skovarbejde, og som Regel faa de Akkordarbejde. Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt, at saa meget som muligt af Statens Skovarbejde udbydes til Akkordpriser. Saa lidt daglønnet Arbejde, saa meget Akkordarbejde som muligt — det tror jeg skaber de bedste og sundeste Arbejdsforhold.

Naar det nu under Forhandlingerne er omtalt, at en Skovarbejder kun kan tjene 2 Kr. om Dagen — det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen) nævnede endog 1 Kr. 35 Øre — skal jeg dertil sige, at det stemmer ikke med de Oplysninger, der foreligge for Ministeriet. Efter disse kan en rask og dygtig Skovarbejder tjene hen ad 3 Kr. om Dagen ved Akkordarbejde, en mindre kraftig og rask Arbejder mellem 2 Kr. og 2 Kr. 50 Øre. Maaske der er Steder omkring i Landet — det maa jeg jo antage, siden ærede Medlemmer have nævnt andre Beløb — hvor der ikke kan tjenes saa meget, og der vil ganske sikkert da være Grund til at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om ikke disse Akkordpriser bør sættes op. Men for øvrigt vil jeg sige med Hensyn til Skovarbejderne — det gælder baade Skovløberne, Hegnsmændene og de almindelige Skovarbejdere — at jeg mener, Forholdene bør ordnes saaledes, at de kunne have en nogenlunde god og anstændig Løn for deres Arbejde, men at denne Løn bør afpasses noget efter de stedlige Forhold. Det gaar ikke an, forekommer det mig, at sætte ens Priser paa Skovarbejde Landet rundt, eftersom Forholdene jo de forskellige Steder kunne være og ganske sikkert ogsaa ere meget forskellige. Med Hensyn til Skovløberne skal jeg tilføje, at det Arbejde, de have, bortset fra deres Arbejde i Skoven, hvorfor de faa særlig Betaling, veksler meget de forskellige Steder, og det er jo ganske klart, at hvis vi tænke os, at en Skovløber eet Sted har, lad mig sige, 30 Dages Arbejde, og en anden Skovløber et andet

Sted har 60 Dages Arbejde, bør de have et forskelligt Vederlag. Disse forskellige Forhold bevirke, at vi ikke paa en Lønningslov som denne kunne fastsætte deres Lønninger, vi maa gaa en anden Vej, nemlig at fastsætte deres Vederlag ved de aarlige Finanslove. Naar derfor adskillige Medlemmer og navnlig det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) have spurgt mig, om jeg ikke har tænkt paa Skovløberne, vil jeg sige: Jo, vel har jeg tænkt paa dem, og det ærede Medlem vil, hvis han vil gøre sig den Ulejlighed at læse Finansloven, hvad han næppe har gjort, i alt Fald næppe Anmærkningerne angaaende dette Spørgsmaal, i disse baade for i Aar og i Fjor kunne finde, at jeg har tænkt paa Skovløberne, idet der der findes adskillige Forslag, som gaa ud paa at forbedre deres Stilling ved en forhøjet Løn.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (L. Pedersen) fremdrog Spørgsmaalet om en større Understøttelse til Skovløbere og Hegnsmand, naar de ikke længere ere i Stand til at udføre deres Arbejde i Skoven. Jeg vil i Anledning heraf sige, at dette Spørgsmaal ganske sikkert fortjener meget nøje Overvejelse. Her er, tror jeg, et Punkt, som vi først maa have Opmærksomheden henvendt paa, thi jeg skal villig erkende, at de Understøttelser, som de vedkommende nu faa, ere meget ringe. Dette er derfor et Spørgsmaal, som ganske sikkert fortjener den allernøjeste og mest velvillige Overvejelse, og den skal jeg gerne give det.

Under Forhandlingen er den Tanke bleven fremsat, at der skulde nedsættes et Udvalg til at bestemme de Priser, der skulde udredes for Arbejde omkring i vore Skove. Det tror jeg dog ikke vilde være rigtigt. Jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt at tage den Myndighed, som Skovriderne nu have til at fastsætte Arbejdspriserne, fra dem, og i hvert Tilfælde mener jeg, at naar disse Priser, som et saadant Udvalg fastsætter, skulde godkendes af Landbrugsministeren, vilde der blive paalagt Ministeriet et meget vanskeligt Arbejde. Jeg tror nok, det maa indrømmes, at det for Ministeriet vilde blive uhyre vanskeligt at bestemme, hvilke Priser der passer for det og det Arbejde de forskellige Steder omkring i Landet. Men det vil ganske sikkert heller ikke være nødvendigt. Forholdene ville vist udvikle sig saaledes, at ogsaa Skovarbejderne ville være tjente dermed i Tidens Løb; det er i alt Fald min Tro. Der har været Stigning